

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.082/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője; felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (23. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 14.K.702.110/2021/22. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 26.800 (huszonhatezer-nyolcszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2018. június 1. napjától 2021. június 30. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a városi Rendőrkapitányság állományban, község1 és község2 szolgálatteljesítési helyeken (működési körzetben) körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban rendszeresen a működési körzetén kívül, a városi Rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati (átkísérési, akciókban részvételi, rendezvénybiztosítási, mélységi és vonat ellenőrzési) feladatokat is ellátott ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében a perbeli időszakra 1.072.550 forint megbízási díj, és annak 2019. december 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (5) bekezdésére, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatalos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[3] Az alperes védiratában – a követelés jogalapját és összecszerűségét vitatva – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt –1.072.550 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 20-22., 24-25., 37. és 57. pontjaiban, valamint a Járőr Szabályzat 4-5., 10., 60-61. pontjaiban foglaltakra alapította. Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perbeli időszakban a felperes munkavégzésének tartalmát mely feladatok tették ki, illetőleg azok a beosztásához tartozónak minősülnek-e. Rámutatott, hogy a

munkakör és munkaköri leírás kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is köteles ellátni. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyhez a munkáltatónak igazodnia kell a munkaköri leírás elkészítésekor. A Kúria irányadó határozataira hivatkozással rögzítette, hogy a felperest akkor illeti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztásához kapcsolódó feladatkört lát el többletfeladatként. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelhető és külön ellentételezésre, megbízási díjra jogosít. A KMB Szabályzat és a Járőr Szabályzat egyes rendelkezéseit összevetve kiemelte, hogy a körzeti megbízott és a járőr feladatai elválnak egymástól, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. A körzeti megbízott beosztása nem foglalja magába a járőri beosztást. Hangsúlyozta, hogy a KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, azonban az a járőrfeladat ellátását nem teszi a körzeti megbízott feladatává. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes a KMB Szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési körzetén kívül, a rendőrség teljes illetékességi területén rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri feladatokat. Nem fogadta el azt az alperesi hivatkozást, amely szerint a felperes működési körzete a szervezeti egységen a körzeti megbízotti működési körzetek és székhelyek kijelöléséről, valamint a rendőrkapitányságokon belül létrehozandó körzeti megbízotti csoportokról szóló 6/2019. (IV. 3.) Pest MRFK intézkedés (a továbbiakban PMRFK intézkedés) alapján létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetére bővült, ezen jogi norma felperest érintő szabályszerű kihirdetését sem látta igazoltnak. E körben utalt a KMB Szabályzat 3.d), 15. és 72. c) pontjaiban foglaltakra is. Kiemelte, hogy a KMB Szabályzat 25. a) pontja értelmében az átkísérés kísérőri beosztáshoz tartozó feladat, amely a körzeti megbízott részére tiltott tevékenység. Rámutatott, hogy az alperes a KMB Szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, a veszélyhelyzettel és a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) küldésekkel összefüggésben – nem tudta bizonyítani. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, amelyek ellátásáért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. Megalapozottnak ítélte a megbízási díjra való igényt a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is a járőr, járőrvezető és járőrparancsnok státuszok 35-70%-ának betöltetlensége miatt. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, azt a folyamatosan ellátott és tényállásban részletezett többlettevékenységre tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében – a védiratban foglalt jogi álláspontját fenntartva – az elsőfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50%-os mértékre történő mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helytelen következtetéseket vont le, a jogszabályokat tévesen alkalmazta. Az elsőfokú ítélet sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a KMB Szabályzat rendelkezéseit (különösen annak 21. pontját), továbbá az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek

ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) rendelkezéseit. A felperes közterületen, a saját működési körzetében, a beosztásához tartozó feladatokat látta el; a TIK küldéseket a körzeti megbízotti és a KMB csoport működési körzetén kívül a TIK Szabályzat 24. és 46/A. pontjaiban foglaltak, valamint a KMB Szabályzat 21. c) és d) pontjai alapján eseti jelleggel, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedésekhez kapcsolódóan és a különleges jogrend (veszélyhelyzet) idején végezte; elvonása eseti jellegű volt. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta azon megállapítását, miszerint a felperes rendszeresen, nem eseti jelleggel a munkaidejének nagy részében járőr feladatokat hajtott végre, illetve olyan feladatok ellátására kötelezték, amelyek a működési körzetén kívül estek. Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet az eseti jelleg és a rendszeresség elhatárolásáról indokolást, valamint a rendszeresség alátámasztására konkrétumokat nem tartalmaz. A KMB Szabályzat 15. pontja, valamint a PMRFK intézkedés alapján a KMB csoport kialakításával a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport működési körzetére bővült, e körben az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 72. c) pontját. A Rendőrség Normalkotási Szabályzatáról szóló 23/2006. (XII.29.) ORFK utasítás 83. és 141. pontjaira hivatkozással nem fogadta el az elsőfokú bíróságnak a PMRFK intézkedés kihirdetésével kapcsolatos érvelését sem, ugyanis a területi szervek vezetői a normák közzétételének és elosztásának módjáról saját hatáskörükben rendelkeznek; a PMRFK intézkedés a felperes számára a helyben szokásos módon kihirdetésre került, annak tartalma ismertté vált. E körben utalt tanú tanúvallomásában foglaltakra, amely szerint a parancsnokok rendszerint eligazítás keretében ismertetik a normákat, azokat az elektronikus e-mail postafiókokba is megküldhetik. A megítélt megbízási díj összegét eltúlzottnak tartotta, azt a kereset jogalapjának fennállta esetén a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékével találta arányban állónak.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy alperes fellebbezésében vonatkozó jogszabálysértés megjelölt ugyan, azonban a bíróság ténymegállapításait, értékelését és a megbízási díj mérséklése iránti kérelmét konkrét jogszabálysértésre hivatkozással nem támadta. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A TIK küldések a munkaköri leírások, körzeteleírások alapján járőrfeladatnak és az általa ellátott többletfeladatnak minősülnek. A csatolt kimutatások adatai alapján megállapítható, hogy a járőr- és egyéb szolgálatai során nagyszámú TIK küldésnek tett eleget, amelyek rendszeresek, nem eseti jellegűek voltak, a kísérések esetében tiltottak is. Az alperes által szolgáltatott adatok alapján megállapítható, hogy a körzeti megbízottak járőrszolgálatainak indoka a városi Rendőrkapitányság illetékességi területén kialakult járőrlétszám hiánya. Kiemelte, hogy a körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. E két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát a körzeti megbízott és a járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. Feltételezve, hogy a két beosztásnak van egy szűkebb metszete, akkor is megállapítható, hogy pertárgyi szolgálatai, mivel nemcsak működési körzetére szorítkoztak, azon túlmutatnak. Hivatkozott arra, hogy az e tárgykörben általa képviselt jogértelmezést a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla is osztotta. Az alperes TIK normára hivatkozása azon okból is alaptalan, hiszen az a rendőrség meghatározott működésére irányadó szakmai norma, amely a munkajogi szabályokat nem tághatja, azokkal ellentétes értelmezést, következtetést nem adhat.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában a döntése indokait részletesen kifejtette, amelyekkel a másodfokú bíróság – a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatos érvelés mellőzésével – egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[9] Az alperes fellebbezésében az indokolás hiányosságát is kiemelve az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[10] A Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseinek, a KMB Szabályzat 21. pontjának, valamint a KMB Szabályzat egyéb és a TIK utasításban foglalt rendelkezések megsértésére általános hivatkozással a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése nélkül részletesen érvelt az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegének altámasztására. A másodfokú bíróság az alperes ilyen irányú érvelésére az alábbi indokolást adja:

[11] A fellebbezés elbírálása során annak van jelentősége, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozatot a Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezés keretei között, az abban felhozott indokok alapulvételével vizsgálhatja felül. A Kp. 99. § (1) bekezdése, 100. § (2) bekezdés b) pontja és 104. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a fellebbezési kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél milyen bírósági döntést kér. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit (Kf.VII.39.673/2020/7.). A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a fellebbezésben előadott indokok alapján a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél

által történő megjelölése hiányában döntsön (Kpkf.X.38.049/2019/2.). Nem a bíróság feladata annak kitalálása, hogy a fellebbező fél mit sérelmez, mit kíván megfellebbezni és milyen okból. (Kpkf.VI.39.905/2021/2.).

[12] Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése taxatívén rögzíti mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet.

[13] Az alperes fellebbezésében az általa állított anyagi jogszabálysértéseket a jogszabályhely pontos megjelölésével részben határolta be. Az általa hivatkozott ORFK utasítások (KMB Szabályzat, TIK utasítás) nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Az ORFK utasítás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és a 23. § (4) bekezdése alapján nem jogszabály, hanem közjogi szervezetszabályozó eszköz, ahogyan ezt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. Így a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított indokolási hiányosságokkal kapcsolatos, valamint a felperes beosztásához nem tartozó feladatokkal összefüggésben tett ítéleti megállapításokat támadó érvelést érdemben nem vizsgálhatta.

[14] Az alperes – a KMB Szabályzat 21. pontját kivéve – azt sem fejtette ki pontos jogszabályhely megjelölése mellett, hogy az elsőfokú ítélet mely okból és mennyiben sértette meg a KMB Szabályzat és a TIK utasítás rendelkezéseit, így a másodfokú bíróság e körben a vizsgálatot a jelen ítéletben írt tartalmi érvelés hiányára figyelemmel sem tudta lefolytatni és e körben a fellebbezést elbírálni.

[15] A perbeli esetben a fellebbezésben az elsőfokú bíróság által megsértettként megjelölt egyetlen jogszabályhely a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdései, a másodfokú vizsgálat csak e jogszabályi rendelkezésekre terjedhetett ki.

[16] Az ítéltábla rögzíti, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a perbeli időszakban a városi Rendőrkapitányságon rendszeresített járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki státuszok 35-70%-a betöltetlensége miatt a meglévő járőrállománnyal a járőrszolgálati feladatokat nem lehetett ellátni. A másodfokú bíróság rámutat, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott, azonban ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a városi Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; az ezt meghaladóan tett megállapítás olyan – az alperes működési körébe tartozó – munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, amely a per tárgyán túlmutat. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásában ezzel összefüggésben szereplő [63] bekezdést mellőzte; mivel a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati

beosztások konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre nem kerültek, így további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása a státuszok huzamos betöltetlenségéből okszerűen nem következett. Figyelemmel azonban arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, rendszeresen, nem eseti jelleggel a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkörre kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, az ügy érdemére nem hatott ki.

[17] Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult. Az pedig, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[18] Az alperes a megállapított tényállás körében a felperes feladatait tartalmazó kimutatásban foglaltakat is vitatva azzal érvelt, hogy a felperes kísérőri feladatot nem látott el, továbbá a rendszeresen ellátott járőri feladatok és járőrszolgálat, valamint a csekély számban előforduló átkísérési feladatok elvégzéséért nem tarthat igényt megbízási díjra, mivel azok a szolgálati beosztásába tartoztak. A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízotti működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati feladatok ellátása, az elvégzett átkísérések a beosztásához képest olyan többletfeladat-ellátást jelentettek, amely alapján a felperes megbízási díjra vált jogosulttá.

[19] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját körzeti megbízotti és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el, amelyre nem adott alapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. c), d) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében előadott azon állítását, miszerint a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói

gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[20] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék. A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[21] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[22] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[23] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes, rendszeresen visszatérően jelentkező, a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[24] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegyszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összegyszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[25] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[27] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel mérsékelte.

[28] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[29] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. szeptember 19.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró